

Thanh nhàn

Thị tại môn tiền náo
Nguyệt lai môn hạ nhàn (1)
So lao tâm lao lực cũng một đàn,
Người trần thể muốn nhàn sao được
Nên phải giữ lấy nhàn làm trước
Dầu trời cho có tiếc cũng xin nài
Cuộc nhân sinh chừng bảy tám chín mười mười
Mười lăm trẻ năm mười già không kể
Thoát sinh ra thì đà khóc chóc
Trần có vui sao chẳng cười khi
Khi hỷ lạc khi ái dục lúc sầu bi
Chứa chi lắm một bầu nhân dục
Tri túc tiện túc đãi túc hà thời túc
Tri nhàn tiện nhàn đãi nhàn hà thời nhàn (2)
Cầm kỳ thi tửu với giang san
Dễ mấy kẻ xuất trần xuất thế
Ngã kim nhật tại tọa chi địa
Cổ chi nhân tăng tiên ngã tọa chi (3)
Ngàn muôn năm âu cũng thế ni
Ai hay hát mà ai hay nghe hát
Sông Xích Bích buông thuyền năm Nhâm Tuất,
Đề ông Tô riêng một thú thanh cao (4)
Chữ nhàn là chữ làm sao

Nguyễn Công Trứ

Dịch Nghĩa

(1) Chữ náo ngoài là chữ môn, trong là chữ thị. Chữ nhàn ngoài là chữ môn, trong là chữ nguyệt. Chợ ở trước cửa thì huyên náo. Trăng ở sau nhà thì an nhàn.

(2) Biết đủ là đủ, đợi cho đủ thì bao giờ mới đủ. Biết nhàn là nhàn, đợi cho nhàn thì bao giờ mới nhàn?

(3) Chỗ đất ngày nay ta ngồi, ngày xưa đã có người ngồi trước ta (2 câu này lấy từ sách Tây Sương Ký)

(4) Ông Tô là Tô Thức (Tô Đông Pha).